

отъ червенъ платъ, който билъ купенъ, но такова не било направено, защото четата заминала, преди да било започвано да се прави¹⁾.

Знамето на Караджата било ушито въ 1866 година отъ Султана Русовичъ въ Браила. То било направено отъ зелено сукно, пискюлитъ отъ сърма, а изображението на короновия лъвъ и надписитъ отъ дветъ страни — отъ жълти конци. На едната страна има надписъ: „На оружя мили братя“; а на другата — „За вѣра и независим(остъ)!“ Надписътъ е недовършенъ. Знамето е подарено отъ дъщеритъ на Хр. Н. Македонски — Тица и Екатерина и се съхранява въ Военния музей, София. Знамето е съвсемъ запазено, почти ново и се придружава отъ единъ документъ отъ 13/25 юлий 1896 г., подписанъ отъ десетъ живи и мжже — българи отъ Браила, които удостовѣ-

¹⁾ И в. Кр. Стойчевъ, Знамената на Х. Димитра и Ст. Караджа. В-къ „Изтокъ“, бр. 276. Намира, споредъ показанията на Маринъ Нейковъ, възстаникъ отъ четата на Х. Димитра, че знамето навѣрно е онова, което турцитъ взели въ битката при Канлъ-дере и било отнесено въ Търновския конакъ, гдето Нейковъ го видѣлъ, а за другото знаме му разказали, че било пленено и се намирало въ Шипченския конакъ. Въ доклада на Митхадъ паша до Високата порта за Ст. Караджа, се казва че той и знаменосеца Димитъръ (З а а р а л и я т а б. Зв. Ц.) сж били заловени ранени въ курията Петенъ. Вж. в. „Зора“, бр. 6349, 13. VIII. 1940.